

PAROUSIE MAGAZINE

JAARGANG 5 | NUMMER 8 | JUNI 2022

Ontspannen

Stichting
Parousie

ONRUSTIG | EVEN WEGDROMEN
GEZAMENLIJKE ONTSPANNINGSRUIMTE | CREATIVITEIT
SURFEN | EROP UIT MET DE CAMPER

COLOFON

Het Parousie Magazine is een gratis uitgave van Stichting Parousie en verschijnt tweemaal per jaar.

UITGEVER
Werk & Training

VORMGEVING EN DRUKWERK
Printservice Kopietje

REDACTIE
Tanny Gunter - hoofdredacteur
Margreet Doorn - redactie
Beppie van de Beek - Pellegrom – tekstschrijver
Pim van de Beek – fotografie
Gerna Driesse – ontwerper + redactie
Klaas Pieter van den Dool - ontwerper

CONTACT
Stichting Parousie
Vlieterweg 17
3925 GA Scherpenzeel
Tel.: 033-3031471
www.parousie.nl

Vragen over de inhoud of reacties, of wilt u een adreswijziging doorgeven, dan kan dat via redactie@parousie.nl.

Wilt u het Parousie Magazine niet meer ontvangen, stuur dan een mail naar redactie@parousie.nl.

12

Bewoner in beeld

Gert Jan spot getunede auto's

14

Door de ogen van...

Ik ben echt trots op mijn zus

16

In the Spotlight
Jaap en Corrie op pad met hun camper

STEUN HET WERK VAN ONZE STICHTING

BANKREKENINGNUMMER:

NL68 RABO 0322 0235 05

Stichting Vrienden van Parousie

Voorzitter: Gijs van der Laan

Penningmeester: Berrie Steenbeek

Secretaris: Bert van de Kleut

Ontspannen

4

Ontspannen binnen stichting Parousie

Tanny Gunter

6

5 vragen aan...

Marjon de Kruijff, bibliotheekmedewerster

8

Aandacht voor
creatief bezig zijn en tot rust komen

10

De gezamenlijke ontspanningsruimte van stichting Parousie

EN VERDER..

5

Onrustig

Meditatie van ds. C.G. Bergshoeff

9

Aanrader

Welk boek raad jij onze lezer aan?
reactie Marjon de Kruijff

11

'Ik vind het een meerwaarde!'

Marileen van der Bas over de gezamenlijke ontspanningsruimte

15

Erika Thomassen op de surfplank

19

Klant van Kopietje in beeld
Recreatiepark De Lucht

Stichting
Parousie

Parousie is een christelijke organisatie die 24-uurs zorg en begeleiding biedt aan cliënten met een psychiatrische diagnose en een Wmo-indicatie. Daarnaast biedt Werk & Training een programma van activiteiten die cliënten helpen bij het ontwikkelen van vaardigheden in het wonen, werken en in de sociale omgeving.

Ontspannen binnen stichting Parousie

“De boog kan niet altijd gespannen zijn, dus is het belangrijk om op tijd te ontspannen.”

TANNY GUNTER

Ontspanning, zowel fysiek als mentaal, is belangrijk voor onze gezondheid. We belasten ons lichaam de hele dag door. We hebben tussen de 50.000 en 70.000 gedachten per dag en die zijn niet altijd positief voor onze gezondheid. De boog kan niet altijd gespannen zijn, dus is het belangrijk om op tijd te ontspannen.

Ontspanning houdt voor iedereen iets anders in. Een kopje koffie, een spelletje in de gezamenlijke ontspanningsruimte, creatief aan de slag, op reis gaan, getunede auto's fotograferen of lekker lichamelijk bezig zijn.

Bewoners en collega's van Parousie vertellen in dit magazine - met als thema 'ontspanning' op welke manier zij ontspannen. Enthousiaste en boeiende verhalen! Terwijl je ontspannen dit magazine leest, krijg je zin om een activiteit te gaan ondernemen. Surfen, sporten of geheel iets anders. “Je zet je luifel uit, je stoeltjes neer en je zit!”. Wat aangevuld kan worden met lekker wegdromen met een boek.

Tot rust komen in een verhaal, promoot de Scherpenzeelse bibliotheekmedewerkster Marjon. Tot rust komen kan ook door helemaal niets te doen dan te denken. Denken kan enorm ontspannend werken, al is het maar voor een paar minuutjes; rust in een wereld vol onrust.

“RUST IN EEN WERELD VOL ONRUST.”

Wij weten dat de mens een onrustig bestaan heeft. Onrustig is ons hart, totdat het rust vindt in U, aldus Augustinus.

Ds. Bergshoeff verwijst in zijn meditatie naar Hebreeën 4 vers 9:

Er blijft dus nog een sabbatsrust over voor het volk van God.

Ik onderschrijf van harte de woorden van ds. Bergshoeff en wens alle lezers die sabbatsrust toe.

ONRUSTIG

Er blijft dus nog een sabbatsrust over voor het volk van God

Hebr. 4:9

DS. G.C. BERGSHOEFF

Beeld: Eigen collectie

Er is in de wereld veel onrust. Mensen die wakker liggen omdat de angst hen dagelijks overvalt. Denk aan de het volk in Oekraïne. Maar ook dichterbij huis zijn mensen onrustig. Ze rennen en draven door de dag heen, en vallen 's avonds uitgeput op de bank. Misschien herkent u het wel in uw eigen leven. Velen worden gedreven door onrust. Rustig het leven op je af laten komen is er niet bij, het leven moet geleefd worden, wordt vaak gezegd. De werkelijkheid is anders.

Die onrust is er overigens altijd al geweest. Mensen blijven maar bezig om niet de confrontatie aan te hoeven gaan. En ten diepste is dat natuurlijk de confrontatie met God. De mens is een zondaar en dat merk je bij tijd en wijle wel aan je geweten. Daarom vluchten we. Dat begon in het paradijs. Adam en Eva leefden in een diepe relatie met God. Uitgedrukt door de dagelijkse wandelingen die ze met elkaar maakten. Maar toen de zonde ertussen kwam, was er schrik. En de mens vlucht weg achter het struikgewas. En dat is wat de mens de eeuwen door typeert, een vluchteling. Wegvluchten voor de stem van God. En dat geeft veel onrust.

HET IS GODS GENADIGE LIEFDE DIE NAAR DE MENS OP ZOEK IS.

Maar God is een genadig God en zoekt de mensen op: Mens waar ben je? Het is Gods genadige liefde die naar de mens op zoek is. De zichtbare uitdrukking daarvan is natuurlijk de komst van Zijn Zoon Jezus Christus.

God wacht niet tot wij een keer uit onze schuilkelders tevoorschijn komen, maar Hij komt Zelf naar ons toe. Zo lief heeft God deze wereld gehad. En in het leven van onze Heiland zie je die opzoekende liefde van de Vader. Hij zag ook hoe onrustig de mensen waren. Hoe onrustig ze ook gemaakt werden door wetten en regels van Farizeeërs en Schriftgeleerden. Zij dachten de onrust van mensen wel op te lossen door hard te werken, door prestaties. Maar het werd alleen maar erger. De werkelijke rust krijgen we niet door te rennen en te draven, maar door Christus Zelf. Hij heeft het allerbelangrijkste werk gedaan dat gedaan moest worden. Door Zijn lijden en Zijn sterven heeft hij afgerekend met de zonde.

Daarom sprak Hij de woorden aan het kruis: Het is volbracht. Het belangrijkste werk is gedaan. En wie Hem gelooft mag in die rust delen. Dat belooft onze Heiland ook Zelf als Hij zegt: Kom naar Mij toe allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven. Dan kan er nog veel onrust zijn in de wereld om ons heen, dit is wat ons hart rustig maakt. Christus heeft het volbracht.

"Het is fijn om af en toe even helemaal weg te kunnen dromen"

5 vragen aan Scherpenzeels bibliotheekmedewerkster Marjon de Kruijff

Tekst Beppie van de Beek - Pellegrom | Beeld Pim van de Beek

Marjon de Kruijff werkt bij de Scherpenzeelse bieb aan de Marktstraat. Ze is, samen met onder andere een medewerker van Parousie, betrokken bij de plaatselijke 'Werkgroep autisme'. In haar werk komt ze altijd mensen tegen die

'ontspannen voor een babbeltje langskomen' of juist tot rust willen komen met een fijn boek. Ze geniet van die sociale contacten én vindt het heerlijk om anderen te helpen bij het realiseren van die rustmomentjes. "Ook als je niet op vakantie kunt, kun je toch 'reizen'. Door boeken te lezen en als het ware jezelf naar een compleet andere omgeving te verplaatsen."

1. Ontspanning is belangrijk, voor iedereen. Welke activiteiten zijn voor jou, Marjon, echt ontspannend?

Lachend: "Nou, lezen vooral, natuurlijk. Ik kan er echt van genieten om met een boek en een kop thee op de bank te zitten, dan kom ik echt tot rust. Dat vind ik zo mooi aanlezen, je kunt jezelf even helemaal 'verliezen' in een boek. Even alles vergeten en wegdromen. Daarnaast houd ik ook van handwerken, wandelen of bijvoorbeeld een rondje mountainbiken. Eigenlijk zou je iedere dag een moment moeten hebben waarop je je bewust even 'losmaakt' van alles."

2. Waarom zou je lezen willen promoten? Lezen kan toch juist ook inspannend zijn?

"Het klopt dat lezen inspannend kan zijn, maar als je de goede boeken leest, is het dat juist niet. We hebben in onze bibliotheek zó veel boeken en zo veel genres, dat er eigenlijk altijd wel iets voor je bij zit. Bij 'een boek lezen' denkt men vaak gelijk aan 'dikke pillen' lezen,

maar we hebben ook stripboeken of informatieve boeken over werken in de tuin of een specifiek land bijvoorbeeld. Pak zo'n boek eens en verdiep je eens in iets waar je interesse ligt, dat kan evengoed ontspannend zijn.

DAT VIND IK OOK HET MOOIE AAN LEZEN: JE KUNT JEZELF EVEN HELEMAAL VERPLAATSEN IN EEN 'ANDERE WERELD'

Dat vind ik ook het mooie aan lezen: je kunt jezelf even helemaal verplaatsen in een 'andere wereld'. Ik zeg weleens tegen mensen, misschien ook hier bij Parousie, die niet op vakantie kunnen: "Waar zou je naartoe willen? Vervolgens kun je daar dan een mooi boek bij uitzoeken: een roman of een informatief boek. En als dat boek je 'meesleept', reis je eigenlijk tóch. Alleen dan met je gedachten."

3. Hoe help jij in je werk om mensen te laten ontspannen?

"Ik vind het heerlijk om in mijn werk met mensen te praten. De meeste mensen die bij ons in de bieb komen, hebben de tijd en zijn er echt 'even uit'. De één neemt een kop koffie, de ander maakt een praatje, een derde komt advies vragen over bepaalde boeken. Ik probeer voor al die mensen tijd te nemen en hen te helpen, zodat ze met een fijn en ontspannen gevoel naar huis gaan. De bieb heeft ook een sociale functie, ook door de locatie waar we gehuisvest zijn: daar geniet ik van! Daarnaast probeer ik mensen te betrekken bij alle andere activiteiten die we als bibliotheek organiseren. Zeker ook voor bewoners van Parousie hebben we genoeg te doen in de bieb."

4. Voor jou is de bibliotheek dus meer dan 'een ruimte vol boeken' en je zou graag (nog meer) bewoners van Parousie willen ontmoeten in de bibliotheek. Maar, als je niet van lezen houdt, is een bieb-bezoekje toch geen ontspanning?

Glimlachend: "Dat hoeft niet. Want naast dat we veel boeken aanbieden, organiseren we ook tal van activiteiten.

We hebben bijvoorbeeld iedere week ons digi-café, een wekelijks ontmoetingsmoment waarop iedereen mag binnenlopen met zijn of haar digitale vraag. Bijvoorbeeld over een app, je tablet of iets waar je online niet uitkomt. Daarnaast hebben we ook lezingen over bepaalde thema's, tijdens digi-café XL, en organiseren we dingen als Klik & Tik, waarbij we mensen leren met de computer of tablet om te gaan. En een tijdje terug kwam een auteur bijvoorbeeld vertellen over haar boeken. Kortom: er is eigenlijk altijd wel wat te doen bij ons!

5. Welke tip zou je lezers mee willen geven?

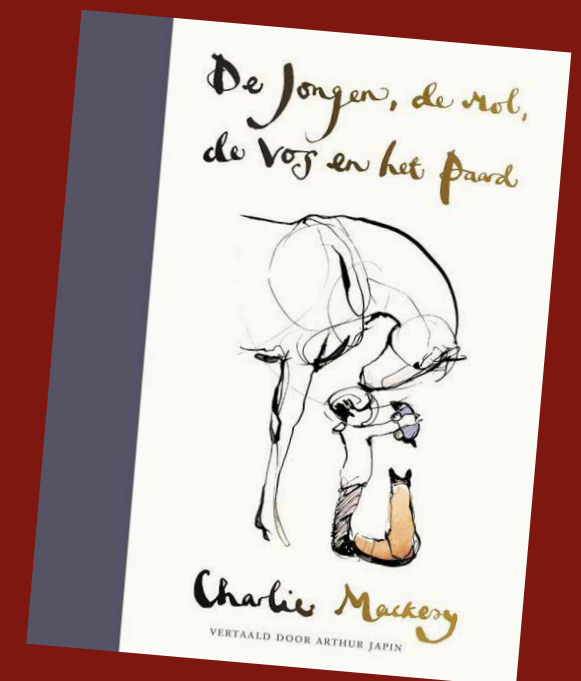
"Kom gewoon eens langs bij ons in de bieb! Je hoeft geen lid te zijn om bij onze activiteiten aan te sluiten en zomaar even binnenlopen en een kopje koffie drinken is altijd gezellig. En mocht je wel boeken willen lenen, dan is er zó veel te kiezen. Ik wil je er graag bij helpen als je je wilt verdiepen in een bepaald thema of boeken van een bepaalde schrijfster zoekt bijvoorbeeld. Ik zou het heel leuk vinden als we zo, met elkaar, nog meer in contact kunnen komen."

Nog één vraag voor de lezers; welk boek raad jij hen aan?

Lastige vraag Maar na even denken, heb ik wel een heel mooi favoriet boek: 'De jongen, de mol, de vos en het paard' geschreven door Charlie Mackesy en vertaald door Arthur Japin.

Het boek gaat over een jongen die reist door de wildernis en vriendschap sluit met een mol, een vos en een paard. Ze voeren mooie gesprekken over van alles. Ook over taartjes eten. Ze ontdekken dat iedereen soms pijn heeft, bang is of verdrietig, maar dat het helpt als je dat samen bent.

Ik vind het een heel mooi boek met poëtische teksten en prachtige illustraties. Een aanrader voor jong en oud. Het is ook zo'n boek waar je telkens weer even in wilt kijken.

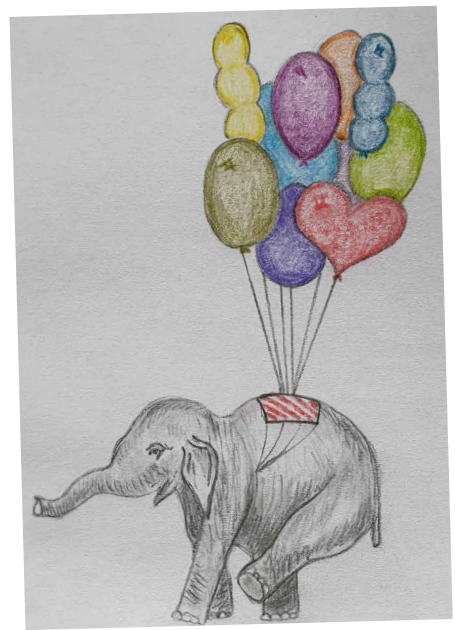
“Ik heb vaak van tevoren wel een idee hoe het moet worden”

Anita Kemp komt tot rust door creatief bezig te zijn

Tekst Beppie van de Beek - Pellegrom
Beeld Pim van de Beek en eigen beeld

Het typeert haar aanpak. “Daarom ga ik eerst met carbonpapier aan de slag en weet ik van tevoren precies hoe het moet worden, voordat ik echt ga branden.” Anders is dat met tekenen. Daarmee ‘begint ze gewoon’. “Als ik iets teken, voor een kaart bijvoorbeeld, heb ik vaak wel een idee hoe het moet worden, maar het resultaat groeit uiteindelijk tijdens het maken.” Ze tekent realistische dieren en mensen maar ook tekeningen met een knipoog. Glimlachend laat ze een foto zien: “Deze bijvoorbeeld. Dat idee ontstaat dan terwijl ik bezig

ben. Leuk is ‘ie, hè?’ Van het scherm spat een prachtige kaart. “Die was voor mijn broertje. Op de kaart staat een olifant getekend, zwevend aan ballonnen. Hij vond ‘t echt leuk om te krijgen. En dat vind ik dan weer fijn om te horen, want je stopt er toch veel aandacht in voor die persoon.”

Cadeautjes

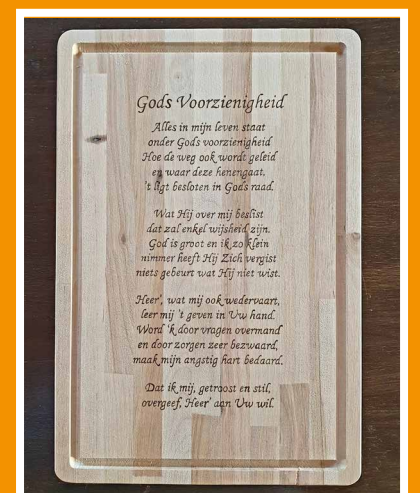
En dat is tot nu toe hoe Anita werkt. Want alles wat ze maakt? Dat wordt weggegeven. Ze grinnikt er even om.

“IK VIND HET GEWOON ERG LEUK OM VOOR ANDERE MENSEN IETS MOOIS TE MAKEN.”

“Ik vind het gewoon erg leuk om voor andere mensen iets moois te maken. Ik heb bijvoorbeeld al heel wat geboorteklompjes gegraveerd. Of zelfs een keer trouwklompen, voor een bruidspaar, met hun trouwdatum erop. En deze klompen bijvoorbeeld,” – ze laat een foto zien van twee uiterste precies gebrande klompen met een logo erin – “die maakte ik voor een kennis met een eigen bedrijf. Ik ontwierp het logo voor hem en toen hij jarig was, gaf ik hem bijpassende klompen cadeau. En deze snijplank gaf ik cadeau aan iemand bij wie ik tijdelijk in huis woonde.” De foto toont een snijplank met daarin een boekje gegraveerd. In het midden een tekst: ‘Het kan hooguit misgaan’. Glimlachend: “Dat zei ze altijd, met het koken bijvoorbeeld. Ik vond dat mooi.”

Buitenleven

Door het creatief bezig zijn, komt Anita tot rust. “Soms zet ik lekker een muziekje aan en ga ik aan de slag. Of ik ga met mijn camera naar buiten om te fotograferen en kom dan terug vol inspiratie. Als kind vond ik het altijd al heerlijk om te tekenen. Maar de rode lijn was altijd: de natuur. Ik kom van een boerderij, dat blijft er wel in zitten.”

“UIT ALLES BLIJKT DAT ZE EEN CREATIEVE PERSOONLIJKHEID IS”

uiterste gaat: “Ik wil het echt niet fout doen. Daarom ben ik soms uren bezig om iets uit te denken, voor ik echt ga hout branden of tekenen.” Want dat zijn haar voornaamste bezigheden om te kunnen ontspannen. Voor het branden gebruikt ze een kleine brander, die ze ooit van iemand kreeg. Een precies werkje: “Je kunt geen foutjes maken, dat zie je gelijk. Ik weet nog dat ik de eerste keer een bos bloemen in hout graveerde, maar iets te lang vasthield. In een boekje valt dat gelukkig minder op, maar als je zoiets doet in een tekst, kun je het niet meer herstellen.”

“Iedereen pakt een bak koffie en je praat gezellig even bij”

Willine van Dijk over de koffiemomentjes in de gezamenlijke ontspanningsruimte

Tekst Beppie van de Beek - Pellegrom
Beeld Pim van de Beek

In de algemene ontspanningsruimte aan de Vlieterweg 17 is het warm. En huiselijk. Bewoner Henk stofzuigt er met precisie de hal en keuken. “Goed bezig joh, het wordt hier weer netjes zo!” complimenteert Willine van Dijk, begeleider bij Stichting Parousie, hem. Nog niet zo lang geleden was deze gemeenschappelijke ruimte voor Kopietje, nu is het een gezellige ontmoetingsplek. Willine: “We zien en hopen dat bewoners hier ontspannen samenkomen en met elkaar koffie drinken en spelletjes doen.”

Zo’n drie jaar geleden kwam Willine van Dijk als stagiaire binnen bij Stichting Parousie. Inmiddels werkt ze er met veel plezier als woonbegeleider. Willine geniet van haar werk, de interactie met de bewoners en het ondersteunen van hen in het dagelijkse leven. “Ik vind het mooi dat je hier herstelgericht werkt, dus bewoners ondersteunt bij het regie pakken in hun dagelijkse bezigheden. In hun werk, maar ook in hun vrije tijd. Ik vind het daarom ook fijn om bewoners mee naar buiten te nemen of om met hen een spel op te pakken. Het is heel belangrijk voor hen, voor ons allemaal natuurlijk, dat je ook momenten van ontspanning zoekt. En soms moet je daar een beetje bij geholpen worden.”

En de ontspanningsruimte, in het voormalige pand van Kopietje, is daar een eerste aanzet voor. “Toen Kopietje verhuisde, ontstond het idee om er een gemeenschappelijke ontmoetingsruimte te maken. Voor alle woongroepen. We hebben toen, samen met de bewoners, bedacht hoe we die konden inrichten en hoe we het een fijne plek konden laten zijn. Op dit moment staan er veel lekkere stoelen, een grote tafel en een voetbaltafel. Ook kan iedereen in het aangrenzende keukentje wat te eten of drinken pakken.” En werkt dat? Willine: “Er is inmiddels iedere avond een vast

koffiemoment, om acht uur, waarop bewoners kunnen aansluiten om samen wat te drinken en eventueel daarna samen wat te doen. We stimuleren hen ook echt om erbij te zijn of zelf een spelletje mee te nemen. We zien dat het ook echt gebeurt, maar het zijn vaak wel dezelfde personen. Ik probeer daarom ook overdag tijdens mijn werk bewoners te stimuleren, zo van: ‘Hé, joh, kom vanavond ook even langs!’ Maar sommigen vinden dat erg spannend of hebben er geen behoefte aan.”

Ontspanningscommissie

Om juist diegenen er toch bij te betrekken én om de ontspanningsruimte echt van de bewoners zelf te maken, is er sinds kort een ontspanningscommissie opgericht. “In die commissie zitten alleen bewoners, die verantwoordelijk zijn voor een planning met ontspannen, gezamenlijke bezigheden.”

“IK VIND DIT ECHT EEN SUPERMOOI INITIATIEF! VOORAL OMDAT ZE HET ZÉLF DOEN.”

Ze licht toe: “Zo hebben ze voor de komende drie maanden allerlei dingen op touw gezet voor bewoners. Bijvoorbeeld een keer een balspel, een wandeling, een ijsje eten in het dorp enzovoort. Ze hebben hiervoor, met middelen vanuit de Stichting Vrienden van Parousie, nieuwe spellen voor aangeschaft. Ze houden bij hun planning ook zo veel mogelijk rekening met de verschillen in bewoners. Er is bijvoorbeeld een groot leeftijdsverschil en niet iedereen houdt van

sportieve bezigheden. Ik vind dit echt een supermooi initiatief! Vooral omdat ze het zélf doen. Als begeleider kun je van alles uit de kast trekken om ze erbij te halen, maar het is veel beter als ze zelf de drive hebben om mee te doen en met elkaar ontspannen bezig zijn.”

Sportavond

Als het even kan, sluit Willine ’s avonds ook aan in de huiskamer. “Het is zo gezellig! De ene keer heb je een goed gesprek, andere keren drink je samen gezellig koffie, maak je een grap en een grol. Het is heel laagdrempelig vooral, echt zoals je dat thuis ook in een woonkamer ervaart.” En is het donderdagavond? Dan kun je die avond ook nog sportief in de weer zijn. Willine: “Ja, want dan is het vaste prik: sportavond. Die avond kunnen bewoners, onder begeleiding van een sportcoach, aan de slag. Leuk, toch? Ik houd daar wel van, hoor, een beetje actief bezig zijn! Als het mooi weer is, neem

ik bewoners dan ook graag mee naar buiten. Lekker van het mooie weer genieten, bewegen: daar ontspan je zó van! En soms doen we natuurlijk ook weleens gek: in de zomer hadden we bijvoorbeeld eens een watergevecht.” Ze lacht: “Dus nee, aan ontspanningsmogelijkheden hier geen gebrek. Maar, je moet er wel je best voor doen!”

“EN SOMS DOEN WE NATUURLIJK OOK WELEENS GEK: IN DE ZOMER HADDEN WE BIJVOORBEELD EENS EEN WATERGEVECHT.”

“Ik vind het een meerwaarde!”

Marileen van der Bas zit in ontspanningscommissie en deelt haar ervaring over de gezamenlijke ontspanningsruimte: ‘Zelf vind ik het een meerwaarde dat je ook contact hebt met bewoners van andere groepen. En het is gewoon goed om onder de mensen te zijn, dan te veel alleen op je eigen kamer zitten. Het is echt een leuke afleiding. We hebben ook sinds kort een tafeltennistafel en daar worden ook een aantal wedstrijdjes op gespeeld. Dat is erg gezellig!’

“Ik neem mijn camera overal mee naartoe”

Gert Jan van der Klooster spot getunede auto's

Tekst Beppie van de Beek - Pellegrom | Beeld Pim van de Beek en eigen beeld

Op de dagen dat Gert Jan van der Klooster niet werkt, houdt hij zich graag bezig met auto's spotten. En dan geen normale Volvo's, Audi's of Opels. Ze

moeten, volgens hem, “extreem getuned” zijn. Zijn collectie gespotte exemplaren is inmiddels meer dan tienduizenden foto's groot. De meeste auto's spot hij op speciale events met getunede auto's. Zoals onlangs in het Duitse Essen.

Maar ook in Scherpenzeel spot Gert Jan ze regelmatig. “Mijn camera neem ik overal mee naartoe.”

Getunede auto's spotten, dat doet Gert Jan van der Klooster graag. Met zijn camera is hij altijd op zoek naar mooie plaatjes. Van auto's met extreme spoilers, vleugeldeuren of getunede uitlaten. Als het maar “extreem is” glimlacht hij. Wat dat inhoudt? “Je moet aan de buitenkant niet meer kunnen zien van welk merk de auto is. Het mooiste vind ik 't als een auto zowel optisch als motorisch helemaal aangepast is.” En om dat soort auto's te kunnen fotograferen, moet je goed opletten én snel klikken. Heel regelmatig plant Gert Jan daarom een tunings-evenement in. In Venlo, het Duitse Essen of Amsterdam bijvoorbeeld. Het eerstvolgende uitje gaat naar Wezen, in Duitsland, samen met zijn broertje. “We gaan dan naar AutoMaxx Streetpower, een evenement waar wel meer dan 25.000 extreem getunede auto's te zien zijn. Dan kijken we bij alle auto's en neem ik veel promotiemateriaal mee. En op de terugweg gaan we dan eten bij de Mac Donalds.”

Favoriet

Gert Jans favoriete auto's?

Direct: “Amerikaanse auto's uit de jaren 60 of 70.

Die zijn echt gaaf. Chevrolets, Mustangs of oudere modellen van Dodge bijvoorbeeld.

Voorals Mustangs, die heb ik altijd al supermooi gevonden. Als ik die zie, gaan ze sowieso op de foto! Eigenlijk ben ik m'n hele leven al gek van auto's geweest.

“AMERIKAANSE AUTO'S UIT DE JAREN 60 OF 70. DIE ZIJN ECHT GAAF”

Vroeger heb ik zelf ook een BMW gehad en een paar Citroëns.”

Sommige auto's gaan niet op de foto. Stoere Audi's, mooie Volvo's die niet getuned zijn? Resoluut: “Nee. Nee, die gaan niet op de foto. Daar is niets aan.”

Online

Gert Jan bewaart de foto's allemaal voor zijn eigen archief. Online doet hij er niets mee. “Maar ik heb wel een tip voor anderen: als je ze wel online wilt plaatsen: nóóit een kenteken fotograferen. Of anders altijd toestemming vragen.” Hij zet z'n pet nog even recht, stopt zijn usb weer in z'n broekzak. Of hij nu weer auto's gaat spotten? “Nee, nu niet. Morgen, als ik naar m'n werk ga neem ik 'm mee. Ik kom geregeld wat tegen, onderweg.”

KIEKJES VAN
GERT JAN

“Ik ben echt trots op hoe ze het allemaal doet”

In deze rubriek laten we man, vrouw, kind of andere relatie aan het woord van één van de medewerkers van Stichting Parousie. Deze keer is het de beurt van onze stagiaire Julia Thomassen (18 jaar). Ze vertelt over haar zus, Erika Thomassen, die bij ons werkte en nu nog op oproepbasis beschikbaar is.

Tekst Beppie van de Beek - Pellegrom
Beeld Pim van de Beek

JULIA THOMASSEN

Je zus, Erika, heeft als hobby een heel actieve bezigheid. Kun je er wat meer over vertellen?

“Ja, zeker! Erika is mijn oudste zus en ze houdt erg van surfen, dat probeert ze eens in de twee weken sowieso te doen. Daarvoor gaat ze dan naar Scheveningen. Het lukt niet altijd, want het is natuurlijk wel een hobby waar je een eindje voor moet rijden. Ook moeten de golven en de windkracht goed zijn. Ze checkt dat altijd van tevoren, via een app. Het is dus echt een hobby waar je tijd voor moet maken.”

Hoe is ze ertoe gekomen om te gaan surfen?

“Ongeveer vier jaar geleden ging ze voor het eerst surfen. Het lukte haar toen niet. Ze begon toen zelf met surfen in haar eentje. Uiteindelijk ging ze in Scheveningen op les. Ze zocht allemaal mensen om haar heen op en probeerde die ook enthousiast te maken over surfen. Ik weet nog dat ze twee weken een huisje huurde en daar dan ging oefenen. Niemand mocht langskomen, ze wilde écht oefenen en studeren.” Lachend: “Uiteindelijk kwamen er alsnog heel veel vrienden en familie langs, maar goed. Ik ben ook een nachtje geweest. Ik weet nog dat ze dan ook oefende, gewoon op de grond, met op je bord springen. Want dat moet je onder de knie hebben, om in het water in een vloeiende beweging op je plank te kunnen gaan staan. Hilarisch was dat om te zien! Maar... zo is ze. Je kunt er de gek mee steken, maar ze heeft het inmiddels wél geleerd. In februari is ze zelfs met een aantal surfers naar Costa Rica geweest om te surfen. Volgens haar is het daar veel natuurlijker en makkelijker om te (leren) surfen, de golven schijnen er vloeiender te zijn. Maar goed, hier moet je het met de Noordzee doen.”

Wat doet surfen met haar?

“Ze heeft me ooit eens verteld dat surfen voor haar net als ‘het leven’ is. Je staat er midden in en moet omgaan met hoe de situatie op dat moment is. Soms is de zee rustig, dan weer stormachtig. Soms regent het, een andere keer schijnt de zon.

**“ZE HEEFT ME OOIT EENS VERTELD
DAT SURFEN VOOR HAAR NET ALS
‘HET LEVEN’ IS.”**

Je hebt alleen de controle over jezelf en je surfplank, niet over de zee en weersomstandigheden. Ik vond dat echt supermooi om te horen! En ik weet ook dat ze mentaal helemaal ontspant als ze op haar surfplank staat. Fysiek is het inspannend, maar met je gedachten kun je je maar focussen op een paar dingen: jezelf, je plank en de zee. Als ik haar zie of hoor hoe ze het allemaal doet, ben ik echt trots op haar!”

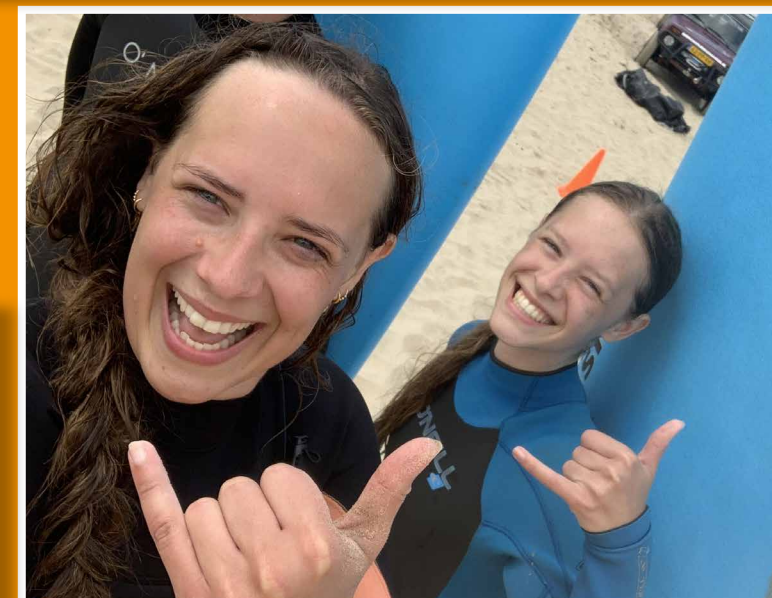
Houd je zelf ook van surfen?

“Ik heb het een keer gedaan, maar het is niets voor mij. Ik vind het leuk om haar te zien, maar zelf heb ik niet zo’n hobby waar je helemaal vól voor gaat. Ik vind veel dingen leuk – en ook met vlagen. Ik houd van kaarten maken, afspreken met vriendinnen, soms even puzzelen of creatief aan de slag met verf. En wat ook leuk is: samen met Erika en mijn andere zus spreken we eens in de twee weken af voor een meidenavond. Dan kletsen we bij en maken we iedere keer een andere cocktail: dat vind ik ook supergezellig en ontspannend.”

Erika en Julia aan het surfen. Gezellig als zussen samen en Erika alleen in actie. Leuke sfeerbeelden van Erika haar ontspanning!

Eigen beeld

“Je zet je luifel uit, je stoeltjes neer en je zit!”

Tekst Beppie van de Beek - Pellegrom | Beeld Pim van de Beek

Jaap en Corrie de Jongh gaan geregeld met hun camper erop uit

IN THE SPOTLIGHT

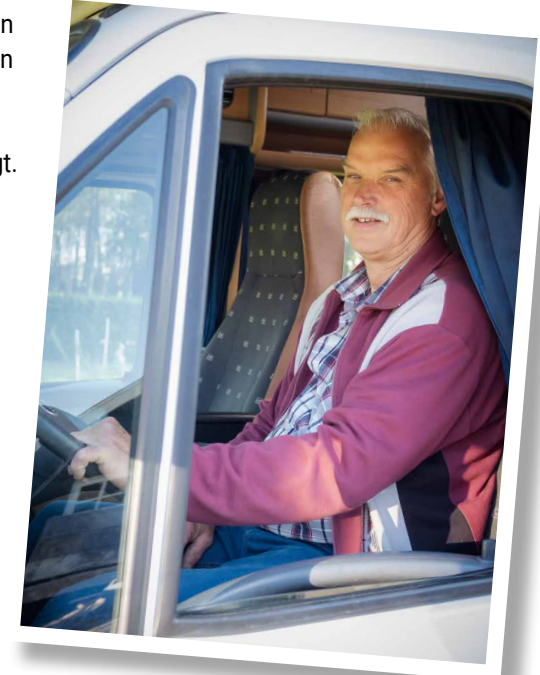
Jaap en Corrie de Jongh werken beiden bij Parousie. Hij als facilitair medewerker, zij als woonassistente – iets wat ze met veel plezier doen. Maar in vrije tijd trekken ze er graag op uit. Naar de kinderen, prachtige plekjes in Nederland of ver daarbuiten. En dat alles: mét de camper! Voor Jaap en Corrie is het de manier om even tot rust te komen. “Je zet je fietsen achterop, trekt de deur achter je dicht en gaat. En zodra we dan het erf af rijden, voel je alles van je ‘af glijden’. Héérlijk!”

Voor hun werk bij Stichting Parousie verhuisden Jaap en Corrie enkele jaren geleden naar Woudenberg. Bij de kinderen vandaan, naar een nieuwe baan en toekomst. Maar om in de weekenden toch nog bij de kinderen te kunnen zijn, kochten ze een kleine camper. Corrie: “We wilden graag een eigen plekje, zodat we niet voor extra drukte of werk zorgen als we bij de kinderen willen blijven logeren. Dus zodoende kochten we een kleine camper, waarmee we dan hier en dan daar naartoe reden.” En dat beviel zo goed, dat die werd ingewisseld voor de huidige, uitgebreidere camper (op de foto). Nog steeds logeren ze regelmatig op de erven van hun kinderen, maar hun mobiele vakantieplekje reist ook mee naar mooie plekken in Nederland of ver daarbuiten. Soms voor een paar dagen, maar ook een paar keer per jaar voor langere periodes. “Eigenlijk is het overall mooi, het maakt niet uit waar je naartoe gaat. We zijn al op zo veel plekken geweest: Kroatië – dat was misschien wel de mooiste ervaring – maar ook Denemarken, Duitsland of Oostenrijk. De afgelopen twee jaar verbleven we op allerlei campings in Nederland: óók prachtig. Alle plekken hebben hun bekoring, als je er maar oog voor hebt!” Voor Jaap en Corrie is het dé ultieme manier om tot rust te komen. Wat doet het men, als ze het erf afrijden met hun camper? Corrie zucht even: “Dat is zó heerlijk! Thuis is het fijn, maar je blijft – als je niet oppast – altijd bezig. Zodra we onze spullen hebben gepakt en met de camper weggrijden, voelt het gelijk als vakantie. Alsof alles van je afglijdt: zo, we zijn nu écht weg. Ja, dat is echt genieten!”

Vrijheid

En ook tijdens de reizen vermaakt het stel zich. Met kijken naar nieuwe omgevingen, een potje scrabbelen en lezen in de camper als het regent en fietsen of wandelen als het mooi weer is. Jaap houdt er tijdens de vakanties ook van om een hengeltje uit te werpen, vertelt hij. “Het geeft een bepaalde vrijheid,” vertelt Corrie. “Je hebt alles bij je, je eigen beddengoed en kookspullen, maar toch kun je gaan en staan waar je wilt. De ene keer sta je met je stoeltjes en skottelbraai hier, de andere keer drink je samen wat onder de luifel daar. Of we laden de fietsen af en rijden een tocht in de omgeving van de plek waar je die nacht kampeert en gaan de dag erna weer verder naar

een nieuw gebied. Je hebt eigenlijk maar weinig verder nodig. Je zet je luifel uit, je stoeltjes neer en je zit! Wat wil je nog meer?” En die instelling komt goed van pas, want soms gaat het anders, maar ook dan is het vakantie, vertelt Jaap. “We hebben natuurlijk ook weleens pech gehad. Een lekke band in Denemarken bijvoorbeeld. Dan sta je daar, in een vreemd land, en duurt het lang voor je hulp krijgt. Maar goed, je hebt toch je spullen bij je, dus dan kun je er maar beter het beste van maken. Dus even een kop koffie erbij, je stoeltjes naar buiten slepen en wachten maar.”

Voorbespreking

Komende zomer hopen Jaap en Corrie een paar weken door Noorwegen te trekken, daar kijken ze naar uit. Maar eerst, tijdens het interview, nog een ritje naar Meerkerk. Daarna willen we een weekje weg, dus we hebben de eerste plek in Meerkerk geboekt en daarna vertrekken we dan naar België.” De laatste spullen worden ingeladen, de klompen gaan mee. Nog een uurtje alles netjes maken en dan rijden ze het erf af: vakantie!

“ALSOF ALLES VAN JE AFGLIJDT: ZO, WE ZIJN NU ÉCHT WEG. JA, DAT IS ECHT GENIETEN!”

Naar de kinderen? Corrie, lachend: “Nee, deze keer niet. We organiseren, samen met anderen, elk jaar een gehandicapten zomerkamp en daarvoor is morgen de voorbespreking in Meerkerk. Daarna willen we een weekje weg, dus we hebben de eerste plek in Meerkerk geboekt en daarna

vertrekken we dan naar België.” De laatste spullen worden ingeladen, de klompen gaan mee. Nog een uurtje alles netjes maken en dan rijden ze het erf af: vakantie!

“Het speelbos legt verbinding tussen ons park en de omgeving”

Mike Koolwijk, van Recreatiepark De Lucht, over educatief speelbos ‘het Leughtenpad’

Tekst Beppie van de Beek-Pellegrom | Beeld: eigen materiaal

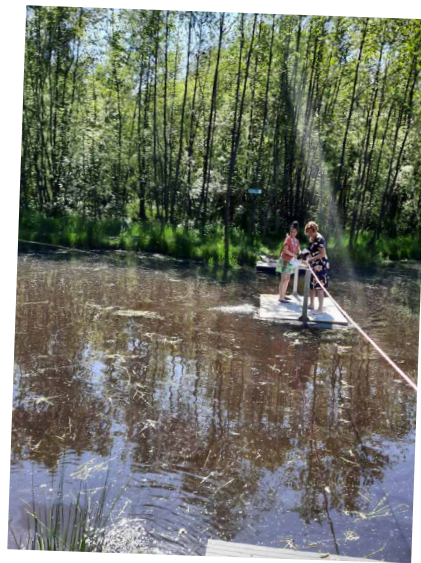
graag stimuleren. In de buitenlucht kom je tot rust, kun je heerlijk genieten van de dingen om je heen. Daarom hebben we een tijdje terug het Leughtenpad gerealiseerd.”

Het Leughtenpad is een beleefroute die start vanaf recreatiepark De Lucht en voert door de natuur. De route is gelegen op de grens van de gemeentes Scherpenzeel, Renswoude en Barneveld en leert kinderen kennismaken met de natuur. “We zien dat veel mensen op ons park eropuit trekken. Er zijn natuurlijk gasten die met een boek voor hun tent gaan zitten, en dat is uiteraard heerlijk, maar de meeste mensen gaan dagjes weg. Met de fiets of lopend kun je prachtige routes volgen vanaf ons park. Dat buitenleven ervaren is heerlijk en daar willen we onze gasten graag in stimuleren. Zodoende ontstond het idee om een educatief speelbos in te richten voor onze jongste gasten.”

“DE ROUTE ... LEERT KINDEREN KENNISMAKEN MET DE NATUUR”

Educatief speelbos

In 2021 werd het speelbos uiteindelijk geopend door 2 kinderburgemeesters, een feestelijk moment. Het drukwerk voor de opening werd verzorgd door Parousie-drukkerij Kopietje. “Het is supermooi om te zien hoe we met deze stap de verbinding hebben weten te maken met onze omgeving. Het Leughtenpad ligt namelijk op ons terrein,

Mike Koolwijk werkt als parkmanager bij Recreatiepark De Lucht. Als geen ander weten hij en zijn collega's hoe belangrijk ontspanning is. Het hele jaar door ontmoeten ze gasten die genieten van de rust en natuur in omgeving Renswoude. Er is speciaal voor kinderen een beleefroute opgezet, op de grens van de gemeenten Scherpenzeel, Renswoude en Barneveld: het Leughtenpad. Mike: “Niet alleen onze gasten, maar ook mensen uit de buurt komen inmiddels naar dit educatieve speelbos. Zo maken we een mooie verbinding met de mensen uit deze regio!”

‘Er even tussenuit gaan’ kan bij Recreatiepark De Lucht op vele manieren. Het park biedt namelijk plek voor sta-caravans, toercaravans, campers en tenten en het team van De Lucht verhuurt chalets en VillaTenten. Mike Koolwijk, parkmanager, praat er bevlogen over. “Van oudsher waren we alleen een camping, maar inmiddels is ons recreatiepark uitgebreid tot veel meer dan dat. We hebben op het park horeca, veel speelplekken, een airtrampoline en eigen sanitairgebouwtjes bij verschillende kampeerplaatsen. Ook hebben we de laatste jaren veel aandacht besteed aan ontspanningsplekken op onze camping. Onze camping ligt in een prachtig gebied, midden in de natuur. Dat typeert ook gelijk het karakter van ons park: buiten-zijn vinden we heel belangrijk en willen we

maar is vrij toegankelijk voor iedereen. We zien dus kinderen uit de regio die, samen met hun ouders, hier naartoe komen om het bos te ontdekken. Soms strijken de ouders dan neer op ons terras en genieten van een drankje terwijl de kinderen zich vermaken. Anderen doen juist actief mee en huren, samen met hun kinderen, bij de receptie een rugzak met daarin een looproute, een schepnetje, een vergrootglas en een opdrachtenboekje bijvoorbeeld. Zo leren ze hun kinderen op een speelse manier kennismaken met beestjes en de natuur.” In het bos zijn ook allerlei spel-aanleidingen ontworpen. “Je kunt bijvoorbeeld klimmen in een groot spinnenweb of je wanen in een dassenburcht. We zien echt dat kinderen er onwijs veel plezier aan beleven. En dan is ons doel bereikt, hè? Lekker buiten zijn, actief bezig zijn én ontspannen. Wat wil je nog meer?”

“LEKKER BUITEN ZIJN, ACTIEF BEZIG ZIJN ÉN ONTSPANNEN. WAT WIL JE NOG MEER?”

Uitrusten

En niet alleen onze jongste gasten kunnen zich vermaken in en rondom het park. Mike: “Deze omgeving is zo mooi! Veel gasten komen hier speciaal naartoe om te fietsen of te wandelen, soms zelfs meerdere keren per jaar. We vinden het mooi om te zien dat mensen echt kiezen voor de rust en natuur in onze regio. We hebben gasten die er speciaal vanuit de randstad voor komen. Als ze de drukte daar even helemaal ‘zat zijn’, boeken ze hier een plekje en komen ze ‘uitrusten’. Prachtig, toch?”

Info het Leughtenpad

Het Leughtenpad ligt op het terrein van Recreatiepark De Lucht en is voor iedereen vrij toegankelijk tussen zonsopgang en -ondergang. Het leent zich goed om op eigen houtje te ontdekken.

Voor wie meer wil, er is een rugzakroute beschikbaar bij de receptie van Recreatiepark De Lucht (kosten ad € 3,00 per route/rugzak). In de rugzak zitten extra materialen zoals zoekkaarten en een loepnetje en u krijgt een boekje met de route inclusief opdrachten.

Ook krijg je een schepnet mee om de onderwaterwereld te ontdekken.

LEUK WEETJE!

En het boekje (zie ook de afbeelding) voor tijdens de trip is gedrukt bij de print- en drukservice Kopietje. van Stichting Parousie.

Laad je zelf op in de natuur!

BEZOEKERSCENTRUM DE BOSWERF

Prins Bernhardlaan 3
3708 BR Zeist

ORGANISATIEBUREAU SPORT TOTAAL

De Schutterij 17
3905 PJ Veenendaal

OUTLINE TRAVEL

Buurtlaan west 5
3905 JL Veenendaal

WANDELEN

PAARDRIJDEN

...wat de
Heuvelrug
met je doet!

Vindt meer leuke en ontspannende activiteiten uit de buurt via VVV-Scherpenzeel:

opdeheuvelrug.nl/verken-de-heuvelrug/actief

*Wij wensen
u een
ontspannen zomer
toe.*

Stichting
Parousie

STICHTING PAROUSIE
VLIETERWEG 17, 3925 GA SCHERPENZEEL
WWW.PAROUSIE.NL